Leiðbeining til lærarar

Týskt

byrjanarmál – B-stig

Krøvini til lærugreinina týskt byrjanarmál B-stig eru ásett í námsætlanini í týskum og í støðisnámsætlanini. Í hesi leiðbeiningini eru frágreiðingar um nøkur av hesum settu krøvum. Sitat úr galdandi námsætlanum eru markað við skákskrift.

Tilhoyrandi skjøl

- Námsætlan – Týskt 8-A
- Støðisnámsætlan
- Leistur – eftirmeting og afturboðan
- Leistur – lestrarætlan fyri lærugrein
- Leistur – undirvísingargongd

Innihaldsyvirlit

1. Kjarnaøki 3
1.1. Talaða málið 3
1.2. Skrivaða málið 4
1.3. Málkunnleiki 4
1.4. Mentan og samfelag 5
2. Førleikamál 5
2.1. Faklig førleikamál – lurtifatan 6
2.2. Faklig førleikamál – lesifatan 7
2.3. Faklig førleikamál – taluførleikar 7
2.4. Faklig førleikamál – skriviførleikar 8
2.5. Faklig førleikamál – málfatan 8
2.6. Faklig førleikamál – mentanarfatan 9
3. Eftirmeting og próvtøka 9
3.1. Eftirmeting og afturboðan 9
3.2. Støðumet, ársmet og royndarmet 9
3.3. Munnlig próvtøka á B-stigi – byrjanarmál 10
3.3.1. Dømingargrundarlag – munnlig próvtøka 12
3.3.2. Próvtalslýsing – munnlig próvtøka 13
4. Ársætlan og undirvísingargongdir 14

1. Kjarnaøki

Týskt á B-stigi – byrjanarmál hevur fýra ymisk kjarnaøki. Økini umskarast og virka fyri ein stóran part saman í undirvísingini

- *Talaða málið*
- *Skrivaða málið*
- *Málkunnleiki*
- *Mentan og samfelag*

Týskt C-A

Kjarnaøkini umskarast, soleiðis at skilja, at flestu tekstir og arbeiðshættir hava eyðkenni frá meira enn einum kjarnaøki. Tískil verður fyri tað mesta arbeitt á fleiri kjarnaøkjum samstundis, hóast denturin kann liggja á ávísum kjarnaøki.

Mælt verður til, at næmingarnir í týskum byrjanarmáli B til samans lesa tað, sum svarar til umleið 150-200 síður av ástøði og tekstum, herímillum eisini margháttaðum tekstum, t.e. umleið 75-100 síður um árið. Síðutalið er leiðbeinandi, soleiðis at skilja, at tað ikki er ætlanin, at lærarar skulu telja allar síður og uppgeva síðutøl í undirvísingarfrágreiðingunum. Síðutalið er í sjálvum sær ikki avgerandi fyri, hvussu nógv tíð verður brúkt til undirvísing og arbeiði við ymsu tekstunum, og rúm skal eisini vera fyri at arbeiða við margháttaðum tekstum, sum ikki hava síðutøl.

Arbeitt kann vera við umleið 4-6 høvuðsevnum, t.d. byrja við gerandisevnum sum: kærleiki, familja, ungdómur, ævintýr og síðan fara yvir í evni, sum eru meira ítøkilig fyri lærugreinina, t.d.: romantikkur, DDR, nasisma, migrantbókmentir o.s.fr.

1.1. Talaða málið

Kjarnaøkið talaða málið snýr seg í týskum um, at næmingurin mennir sínar samskiftisførleikar í týskum. Hetta kjarnaøkið fevnir tí um at lurta, tosa og leggja fram í ymiskum felagsligum høpi. Í undirvísingini skal tí hugt verða at ymiskum samskiftissnildum og ymiskum lurti- og taliháttum. Umráðandi er, at tosað verður á týskum máli í størst møguligan mun í undirvísingini.

Týskt C-A

Serliga í byrjanini eigur høvuðsdentur at verða lagdur á kommunikativa partin, har næmingarnir fáa møguleika at ogna sær týsk orð og hugtøk, sum stuðla undir virkisføri, t.e. funktionalitet. Mál er altíð samskifti, og mál hevur altíð eina funksjón í menniskjaligum sambondum. Við at arbeiða við innihaldi, sum er viðkomandi fyri næmingarnar, ber til at skapa ein kommunikativan tørv hjá næmingunum, soleiðis at tey verða motiverað til at luttaka í samskifti um eitt ávíst evni.

Grundfatanin í hesi kommunikativu tilgongdini er, at ein lærir at samskifta við at samskifta; samskifti er sostatt um somu leið bæði førleikamál og amboð í undirvísingini.

1.2. Skrivaða málið

Kjarnaøkið skrivaða málið snýr seg um, at næmingurin mennir sínar lesi- og skriviførleikar í týskum. Hetta kjarnaøkið fevnir um at lesa, fata og skriva við støði í ymiskum tekstsløgum úr týskmæltum økjum. Í hesum sambandi verður arbeitt við ymiskum lurti- og lesiháttum og hóskandi hjálparmiðlum. Kjarnaøkið skrivaða málið snýr seg sostatt eisini um stigvíst at víðka um orðfeingið, umframt viðgerð av tekstum, og er á tann hátt eisini við til at stuðla upp undir talaða málið.

Týskt C-A

Fyri at røkka teimum fakligu førleikamálunum, sum eru sett í lærugreinini, skulu næmingarnir arbeiða við einum fjølbroyttum úrvali av ótillagaðum týskmæltum fiktivum og ikki-fiktivum tekstsløgum, sum snúgva seg um týðandi mentanar-, søgu- og samfelagsviðurskifti í Týsklandi, bæði fyri og eftir 1945. Harumframt skal teksttilfar um viðurskifti í týskmæltum londum uttan fyri Týskland verða tikið við.

Í námsætlanini er krav um, at tekstirnir eru ótillagaðir, t.e. at ongar broytingar verða gjørdar í tekstinum við tí endamáli at broyta torleikastigið. Tekstir kunnu tó verða gloseraðir, og teir kunnu eisini verða nýttir í úrdragi, um hetta verður gjørt greitt.

Støði verður tikið í víðkaða teksthugtakinum, t.e.:

Víðkað teksthugtak

"Tekstur er ein og hvør frásøgn ella samanhangandi sekvensur, ið er tongdur at einum ávísum øki, og sum í arbeiðinum við eini uppgávu gevur høvi til málsligt virksemi" (umsett úr Den Fælles Europæiske Referenceramme for Sprog (CEFR)).

Við teksti verður sostatt meinað við eina rød av tekstsløgum og miðlum: skrivað og talgilt; visuelt og auditivt. Undirvísingin eigur tí ikki einans at byggja á skrivaðan tekst, men fevna um eitt breitt úrval av analogum og talgildum tekstum, herímillum eisini filmsbrot, ljóðbrot og myndir.

Skrivliga arbeiðið eigur at skipast soleiðis, at avrikini avspegla torleikastigið í undirvísingini hvat viðvíkur longd, máli og innihaldi. Á henda hátt er ein natúrlig progressión í skrivliga arbeiðinum.

1.3. Málkunnleiki

Kjarnaøkið málkunnleiki snýr seg um, at næmingurin gjøgnum tekstir og samskifti fær innlit í og lærir seg grundleggjandi týskar ljóðreglur, bendingar og setningsbygnað, umframt at komið verður inn á semantikk í fremmandamálsligum høpi. Grundleggjandi kunnleiki til ein málbygnað styrkir samskiftisførleikan og mennir málfatan næminganna sum heild.

Undirvísingin í mállæru eigur í størstan mun at verða tongd at arbeiðinum við øðrum partum av undirvísingini, til dømis tekstlesnaði og munnligum og skrivligum samskifti, soleiðis at næmingarnir læra mállæru í veruligum samanhangum og støðum, har málið verður nýtt í verki.

Málkunnleiki snýr seg eisini um, at næmingarnir verða tilvitaðir um egnan læringartørv, og hvussu ymiskar snildir og amboð kunnu vera við til at menna tann partin av týska málinum, sum næmingurin hevur tørv á at styrkja. Tað kunnu vera snildir sum t.d. lurti-, lesi- og samskiftissnildir, ella við at vísa á tilfar, filmar/seriur, fremmandamálsforrit, tónleik og annað, har næmingarnir sjálvir kunnu menna týska málið.

1.4. Mentan og samfelag

Kjarnaøkið mentan og samfelag snýr seg um, at næmingurin fær eina tilvitaða fatan av mentan og samfelagi í londunum, har týskt er høvuðsmál. Í hesum kjarnaøki verður sostatt arbeitt við hóskandi evnum, sum eyðkenna mentan og samfelag í týskmæltum londum og økjum. Undirvíst verður tí í einum breiðum úrvali av tekstum á ymiskum torleikastigum frá nýggjari og eldri tíð um almenn, mentanarlig og samfelagslig evni. Týðandi mentanarlig og samfelagslig viðurskifti í týskum máløkjum verða tikin við upp í undirvísingina.

Týskt C-A

Undirvísingin eigur at byggja á eitt breitt mentanarhugtak. Tað vil siga, at næmingarnir gjøgnum undirvísingina skulu fáa innlit í, at har finst ikki *ein* homogen týskmælt mentan, men at talan er um mentanarligt fjølbroytni og ymiskleika. Eitt nú kann arbeitt verða við evnunum *Gastarbeiter/multikulturelles Deutschland* ella ymiskleika í hugburði til egna søgu og mentan.

Við at menna fremmandamálsførleika næminganna og teirra kunnleika til onnur lond hevur undirvísingin í fremmandamáli ein miðsavnandi leiklut í menningini av tvørmentanarligum førleikum.

Ein breið fatan av mentanini hjá øðrum, eins væl og egnari mentan, verður ment gjøgnum fremmandamálið, herímillum gjøgnum eitt fjølbroytt úrval av evnum og týskmæltum tekstum, sum snúgva seg um mentanarligar, søguligar og samfelagsligar umstøður í týskmæltum økjum.

2. Førleikamál

Fakligu førleikamálini eru orðað eftir besta próvtali, soleiðis at skilja, at um næmingurin hevur ognað sær førleikamálini væl og virðiliga, fær næmingurin próvtalið 12. Eins og kjarnaøkini umskarast ymsu fakligu førleikamálini, og í flestu førum verður arbeitt við fleiri førleikamálum samstundis.

Førleikarnir verða ognaðir gjøgnum undirvísingarevnini í kjarnaøkjunum umframt við fjølbroyttum arbeiðsháttum og samspæli við aðrar lærugreinir, tá ið tað ber til. Tí er umráðandi, at hugsað verður um fakligu førleikamálini saman við innihaldinum og arbeiðsháttunum, tá ið undirvísingin verður skipað.

Fakligu førleikamálini í týskum kunnu flokkast í seks yvirskipað fremmandamálslig førleikaøki:

1. **Lurtifatan**
2. **Lesifatan**
3. **Taluførleikar**
4. **Skriviførleikar**
5. **Málfatan**
6. **Mentanarfatan**

Førleikarnir í týskum byrjanarmáli B svara til A2 í evropeiska CEFR-stiganum. CEFR-stigin (Common European Framework of Reference for Languages) er ein skipan til at lýsa og meta um málførleikar. CEFR-stigaskipanin varð ment av Evroparáðnum við tí endamáli at skapa eina felags evropeiska skipan til málundirvísing, læring og eftirmeting.

Stigaskipanin er býtt sundur í seks stig: A1 og A2 (grundstig), B1 og B2 (ávegis), og C1 og C2 (væl ávegis).

2.1. Faklig førleikamál – lurtifatan

- *at lurta eftir og skilja høvuðsinnihaldið í týðiliga talaðum einfaldum týskum máli um kend evni, miðlað gjøgnum ymiskar miðlar*

Týskt B - byrjanarmál

Førleikin at lurta verður støðugt mentur í undirvísingini við samrøðum í flokkinum, men eisini gjøgnum miðvísar venjingar, har ymiskir mátar at lurta verða vandir, t.d. at lurta eftir einum ljóðbroti og finna ávísar upplýsingar. Á tann hátt stuðlar arbeiðið við lurtifatan eisini kravinum um at nýta víðkaða teksthugtakið, umframt at tílíkar venjingar eru ein kelda til autentiskt og aktuelt týskt mál. Umráðandi er, at næmingarnir hoyra týskt mál í undirvísingini, t.d. við at undirvísarin tosar týskt við tey.

Arbeiðið við lurtifatan kann við fyrimuni verða knýtt at arbeiðinum við orðfeingi, eins og arbeiðinum við munnliga og skrivliga partinum, t.d. at tey lurta eftir onkrum, fyri síðan at svara onkrum spurningum munnliga/skrivliga. Á tann hátt fær ein næmingarnar at lurta meira aktivt.

2.2. Faklig førleikamál – lesifatan

- *at lesa og í høvuðsheitum skilja ymisk sløg av ótillagaðum týskum tekstum á einfaldum máli*

Týskt B - byrjanarmál

Í arbeiðinum við tekstunum skal dentur verða lagdur á orðfeingi í evnisbundnum samanhangum. Fyri at kunna lesa og skilja tekstir er tað grundleggjandi at kenna eina ávísa mongd av orðum. Tí er arbeiði/venjing við orðfeingi ein fortreyt. Afturat hesum er viðkomandi at arbeiða við nøkrum lesisnildum. Her kann arbeiðið verða býtt sundur í áðrenn lesing, lesing og aftan á lesing:

- Áðrenn lesing: tosa um slag av teksti, grundleggjandi orðfeingið í tekstinum og forfatan av evninum
- Undir lesing: lesa virkið við at seta spurningar, notera og kanna ókend orð
- Aftan á lesing: arbeiða við lisna tekstinum, t.e. m.a. at kjakast um innihaldið, umseta brot ella gera stuttan samandrátt.

Í undirvísingini skulu næmingarnir fáa kunnleika til ymisk tekstsløg. Í lærugreinini verður víðkaða teksthugtakið nýtt, sum setur krøv um, at ymiskir miðlar verða nýttir í undirvísingini (sí brot 1.2. á s. 4).

Í námsætlanini er krav um, at tekstirnir eru ótillagaðir, t.e. at ongar broytingar verða gjørdar í tekstinum við tí endamáli at broyta torleikastigið. Tekstir kunnu tó verða gloseraðir, og teir kunnu eisini verða nýttir í úrdragi, um tað verður tilskilað.

2.3. Faklig førleikamál – taluførleikar

- *at samskifta um kend evni á einfaldum og samanhangandi týskum, herímillum at samskifta í gerandisstøðum*
- *at leggja fram og greiða frá kendum evnum á einfaldum og samanhangandi týskum*

Týskt B - byrjanarmál

Taluførleikin kann verða vandur í pararbeiði ella í smærri bólkum. Slíkt virksemi er væl egnað til at venja evnini hjá næmingunum at seta orð á hugsanir og meiningar á týskum, argumentera fyri sjónarmiðum og byggja upp eina samanhangandi samrøðu.

Munnliga prógvtøkan tekur støði í ókendum teksti. Tað er tí eitt gott hugskot eisini at arbeiða ítøkiliga við fríum og spontanum samskifti. Næmingarnir kunnu til dømis svara ókendum spurningum til ein lisnan tekst ella gera smáar samrøður (interviews) við hvønn annan, har tey ikki kenna spurningarnar frammanundan. Viðkomandi er eisini at nýta parafrasering/umorðing sum amboð.

Umráðandi er, at næmingarnir allatíðina venja úttalu og intonatión. Úttaluvenjing er ein natúrligur partur av fleiri av fakligu førleikaøkjunum, serliga í upplestri og samrøðu.

2.4. Faklig førleikamál – skriviførleikar

- *at orða seg skrivliga á einfaldum og samanhangandi týskum um kend evni*

Týskt B - byrjanarmál

Skriving sum arbeiðsháttur hevur stóran týdning fyri máltøku, tí hon mennir málsligа tilvitan, og hetta fremur lesiførleika, tekstfatan og talufærleikar. Í skrivitilgongdini hava luttakararnir tíð at gera sær ómak og hugsa um bendingar o.tíl. og menna á tann hátt fatanina av málbygnaðinum og mállæruna.

Skrivliga arbeiðið kann fevna um smærri skrivligar uppgávur sum t.d. teldupostar, referat, myndalýsingar o.s.fr. Skrivliga arbeiðið stuðlar sostatt upp undir bæði orðfeingi hjá næmingunum og teirra fatan av setningsbygnaði á týskum. Skrivliga arbeiðið kann víðkast við ymiskum sløgum av mállæruvenjingum, umsetingum og ymiskum arbeiði við tekstum, so sum at umskriva spurningar til svar.

2.5. Faklig førleikamál – málfatan

- *at nýta orðabøkur og viðkomandi mállærubøkur*
- *at seta týskt í samband við føroyskt og onnur mál*

Týskt B - byrjanarmál

Endamálið við hesum førleikamálum er at hjálpa næmingunum at síggja mállæru og málbygnað sum eitt amboð til at skilja og brúka týskt mál. Næmingarnir læra at brúka tvímálsligar orðalistar, at avkoda upplýsingar og styttingar í orðabókum og nýta mállæruyvirlit sum arbeiðsamboð, so at tey gerast meira sjálvstøðug í arbeiðinum við málinum.

Serliga í byrjanini verður arbeitt við tekstbygnaði og uppbygnaði av samrøðum, soleiðis at næmingarnir fáa amboð til at fáa yvirlit yvir tekstir og samrøður og at gita merkingar uttan neyðturviliga at kenna allar reglur um bending, orðasmíð ella orðarað. Morfologiskar, syntaktiskar og prakmatiskar reglur verða tiknar við so líðandi, har tað er viðkomandi.

Millummálslig vitan ella málslig undanvitan er bæði tann málsligi førningur, næmingarnir hava við sær úr øðrum máli/málum, og tann vitan, tey hava ognað sær í týskum fram til nú. Næmingarnir eiga at verða stuðlaðir í at nýta alt sítt málsligа tilfeingi til at styrkja sínar samskiftisførleikar, lesifatan og skriviførleikar. Hetta snýr seg um at gera næmingarnar varugar við og tilvitaðar um millummálslig mynstur og málsligа metahugsan, sum kann gera tað bæði lættari og stuttligari at læra eitt nýtt mál.

2.6. Faklig førleikamál – mentanarfatan

- *at skilja sosialar atferðarreglur í týskmæltum økjum*
- *at seta týskt í mentanarligan og søguligan samanhang*

Týskt B - byrjanarmál

Undirvísingin kann leggja upp til eitt millummentanarligt samskifti um kropsmál og málburð, tað vil siga bæði nonverbalar og verbalar normar. Í sambandi við kropsmál er viðkomandi at koma inn á ymsar normar viðvíkjandi eygnasambandi, gestikulering og frástøðu millum fólk í samskifti. Í sambandi við normar fyri málburð er viðkomandi at tosa um formligt/óformligt mál, máliskur og orðatøk og kurteisi, t.e. normar fyri virðiligt samskifti.

Arbeitt verður við tekstum, samrøðum, myndum og filmum, sum lýsa gerandisdag, mentan og samfelagslig viðurskifti í týskmæltum londum. Næmingarnir verða eggjaðir til at samanbera við egna mentan og at orða seg á týskum um ymiskt í hesum sambandi. Hetta styrkir bæði mentanarfatanina og førleikan at brúka týskt mál í meiningsfullum samanhangi.

3. Eftirmeting og próvtøka

3.1. Eftirmeting og afturboðan

Aðalmálið við allari undirvísing í øllum skúlaverkinum er, at allir næmingar áhaldandi læra og mennast, og tí eru reglulig eftirmeting og afturboðan um úrtøku og menning næminganna sameindur partur av allari undirvísing í øllum lærugreinum og á øllum stigum í skúlaverkinum.

Støðisnámsætlan

Næmingarnir skulu javnan fáa afturboðan og leiðbeining í sínum arbeiði. Hetta kann eitt nú gerast við javnan at vísa á førleikamálini og at vísa á hóskandi hjálparmiðlar og arbeiðshættir, sum næmingarnir kunnu fáa gagn av. Afturboðanin kann vera munnlig ella skrivlig. Víst verður til leiðbeinandi skjalið "Leistur – eftirmeting og afturboðan", sum lærarar kunnu styðja seg til.

Umráðandi er, at lærarin leggur undirvísingina soleiðis til rættis, at næmingarnir fáa bestu fortreytir at læra. Tískil eiga undirvísingargongdir altíð at eftirmetast við tí fyri eyga at betra um undirvísingina.

Víst verður til skjalið "Leistur – undirvísingargongd".

3.2. Støðumet, ársmet og royndarmet

Næmingarnir skulu gjøgnum skúlaárið hava støðumet og ársmet eftir galdandi próvtalsstiga. Vanliga fáa næmingarnir støðumet fyri jólafrítíðina og fyri páskafrítíðina og so ársmet við skúlaárslok. Í sambandi við royndir skulu næmingarnir eisini hava royndarmet.

Metini verða givin við støði í fakligu førleikamálunum og støðisførleikunum. Støðu- og ársmetini eru sostatt meting lærarans av, í hvønn mun næmingarnir í framdum avrikum lúka sett førleikamál, samanborið við framda undirvísing. Royndarmetini verða givin við støði í ávísum uppgávuorðingum.

Støðu- og ársmetini skulu lýsa fakliga støðið í løtuni, tá ið metini verða givin. Talan eigur sostatt ikki at vera um eina meting yvir eitt longri tíðarskeið ella eitt miðal av fleiri avrikum.

Atburður, uppmøting og arbeiðssemi eiga í sjálvum sær ikki at vera tikin við í støðu- og ársmetini.

Ársmetini triðja árið eru endalig og verða sett í prógv næminganna.

3.3. Munnlig prótøka á B-stigi – byrjanarmál

Próvhoyringin varir 30 minuttir, íroknað próvdøming. Fyrireikingartíðin er 60 minuttir, íroknað útflýggjan av tilfari og leiðbeining.

Próvhoyrt verður í ókendum tilfari, og tilfarið skal vera valt soleiðis, at tað í tema ella á annan hátt er knýtt at evnum, sum arbeitt hevur verið við í undirvísingini. Mynd kann vera partur av tilfarinum. Orðafrágreiðingar kunnu vera til serliga trupul orð. Prótøkuspurningurin skal byrja við stuttari leiðbeining á týskum um, hvussu próvtakarin skal arbeiða við tilfarinum.

Munnliga prótøkan er tvíbýtt:

1. *Við støði í einum ókendum teksti á umleið ½-1 normalsíðu skal næmingurin lesa eitt brot upp á týskum. Brotið skal fevna um umleið 50 orð. Próvtakarin skal greitt fáa at vita, hvønn part talan er um. Próvhoyrarin setir hereftir spurningar á føroyskum til málslig og/ella innihaldslig viðurskifti, ið skulu lýsa próvtakarans fatan av teksti og málbygnaði.*
2. *Síðani er ein samrøða á týskum millum próvtakara og próvhoyrara um útflýggjaða tekstin, sum eisini verður settur í samband við viðgjørd evni. Próvtakarin innleiðir samrøðuna við eini stuttari framløgu á týskum um tekstin og evnið.*

Allir hjálparmiðlar eru loyvdir, tó ikki umsetingarforrit, sum kunnu umseta heilar setningar úr einum máli í annað. Loyvt er heldur ikki at nýta vitlíki.

Ein normalsíða er 2400 tekn, íroknað millumrúm.

Sami prótøkuspurningur kann í mesta lagi verða nýttur tvær ferðir í sama flokki/bólki.

Týskt B - byrjanarmál

Ókendi teksturin skal ikki stava frá einum verki, sum er lisið í síni heild ella í brotum í undirvísingini, men kann til dømis vera eitt brot úr einum øðrum teksti eftir sama høvund. Tekstir úr antologium verða fataðir sum sjálvstøðugir tekstir og kunnu tí verða nýttir.

Teksturin skal vera ótillagaður, t.e. at ongar broytingar verða gjørdar í tekstinum við tí endamáli at broyta torleikastigið. Umráðandi er, at tekstirnir eru eins viðvíkjandi torleikastigi, soleiðis at næmingarnir eru javnsettir. Lættari tekstir (t.d. úr glosseraðum lærubókum) kunnu tí hava sera fáar

glosur, meðan torførari tekstir (t.d. greinar av netinum) kunnu hava fleiri glosur. Tekstirnir skulu sostatt glosserast í tann mun, at tað tekur sama næmingi eins langa tíð at lesa allar tekstirnar.

Saman við ókenda tekstinum skulu kelduávísingar verða upplýstar. Reglutøl skulu vera ásett, og upplýst verður, hvat evni, teksturin hevur tilknýti til. Evnini, sum eru grundarlag undir prótøkuni, skulu í sínari heild fevna um fakligu førleikamálini og kjarnaøkini, sum er sett í lærugreinini. Næmingarnir skulu vita framman undan, hvørji evni verða partur av prótøkuni.

Vavið á teksttilfarinum er uml. ½-1 normalsíðu. Áleiðis ásetingin loyvir, at ein víkur smávegis frá hesum – er teksturin styttri enn ½ normalsíðu, kann frávikið í mesta lagi vera 5 %. Um teksturin fer upp um 1 normalsíðu, skal hetta einans vera fyri at enda ein setning. Mynd kann vera partur av prótøkutilfarinum. Um myndin er partur av leiðbeinandi spurningunum, og næmingurin skal taka hana við í viðgerðina, telur hon umleið ¼ av prótøkutilfarinum. Um tað stendur næminginum frítt at taka hana við í viðgerðina, telur hon ikki við. Myndin skal tematiskt hanga saman við tekstinum.

Prótakarin lesur fyrst brotið á 50 orð upp, og síðan kann próvhoyrarin seta spurningar á føroyskum til bæði málslig og/ella innihaldslig viðurskifti, sum vísa, um prótakarin hevur skilt kjarnan í tekstinum, og fatan prótakarns av málbygnaðinum. Tað kann t.d. vera spurningar um, hvussu onkur týðandi setningur verður týddur, ella hvussu ein setningur verður greinaður mállæruliga.

Í framløguni skal prótakarin viðgera tekstin sambært tí, hann/hon verður biðin um í prótøkuspurninginum. Umframt tekstin skal prótøkuspurningurin hava 2-3 leiðbeinandi spurningar til tekstin. Sí dømi niðanfyri.

Dømi
Aufgabe:

=> Bereite eine Präsentation des Textes vor

- Fasse den Text kurz zusammen
- Kommentiere mindestens zwei Textstellen
- Vergleiche den Text mit anderen Texten zu dem Thema X

=> Zusätzlich kannst du relevante Texte aus anderen Themenbereichen miteinbeziehen

Onnur dømi um undirspurningar:

- Kommentiere Zeile X-X: „XXX“ - - - - - - -
- Kommentiere eventuell einzelne Textstellen
- Charakterisiere X
- Welchen Eindruck hast du von X?
- Beschreibe X
- Analysiere …
- Interpretiere …
- Erkläre, wie/warum

Í framløguni skal prótakarin taka uppí lisnað evnið, sum teksturin er knýttur at. Í samrøðuni millum prótakaran og próvhoyraran verður nærri komið inn á ymiskt í tekstinum og tilknýtið til lisna evnið.

Leiðbeinandi tíðarbýti til munnligu prógtøkuna:
Tekstur:

Upplestur og spurningar á føroyskum: 5-8 minuttir
Framløga: 8-10 minuttir

Samrøða: 8-10 minuttir

Í alt: uml. 25 minuttir

Undirvísarin velur prógtøkutilfarið og sendir prógdómara tað til góðkenningar í seinasta lagi 5 yrkadagar fyri prógtøkuna. Prógtøkuspurningarnir verða trektir við lutakasti, tá ið prógtøkan byrjar. Í minsta lagi ein prógtøkuspurningur skal vera til hvørt av evnunum, sum eru partur av prógtøkugrundarlagnum. Hvør prógtakari skal hava minst 4 prógtøkuspurningar at velja í.

Hjálparmiðlar: At allir hjálparmiðlar eru loyvdir vil siga, at prógtakararnir kunnu hava alt undirvísingartilfar við sær inn í fyrireikingina, t.e. egnar notur, egnar uppgávur, lisnar tekstir, ástøðiligar frymlar, orðalistar, lærubøkur, míllærubøkur og orðabøkur. Loyvt er ikki at nýta umsetingarforrit, og avrikið skal vera sjálvstøðugt, so tí er vitlíki heldur ikki loyvt at nýta. Prógtakarunum er ikki loyvt at samskifta við umheimin í fyrireikingini.

Undir prógvhoyringini kann prógtakarin einans nýta notur, sum hann/hon hevur gjørt í fyrireikingini.

Skilagott er, at næmingarnir í undirvísingini verða kunnaðir um dømi um prógtøkutekstir, so at tey kenna útsjónd, longd og torleikastigið á prógtøkutekstum, og at tey í undirvísingini fáa høvi at arbeiða undir líknandi treytum sum til prógtøku. Soleiðis fáa tey eina fatan av, hvat tey megna innan fyri givnu tíðaravmarkingar.

3.3.1. Dømingargrundarlag – munnlig prógtøka

Í dømingini verður dentur lagdur á, í hvønn mun prógtakarin lýkur faklig mál, sum eru sett í lærugreinini. Prógtakarin skal við støði í fakligari tilgongd sýna evni til sjálvstøðugt á týskum at leggja fram og viðgera tilfar við støði í einum prógtøkuspurningi. Prógtakarin skal vísa, at hann/hon dugir at taka fram týðandi tættir í tilfarinum og seta teir í samband við tættir í undirvísingini. Evnini at samskifta á týskum verða vektað hægst. Samanhangandi málburður á týskum er meira umráðandi enn lýtaloysi í smálutum.

Givið verður eitt prógtal við støði í einari heildarmeting av samlaða avriki prógtakarans.

Týskt B - byrjanarmál

Tá ið prógtøkan verður mett, er týdningarmikið at leggja dent á tað, sum prógtakarin dugir, og ikki einans á villur og manglar. Heildarmetingin hevur størri týdning enn einstakir smálutir.

Dentur verður serliga lagdur á, at prógtakarin:

- lesur við góðari og skilligari úttalu
- vísir kunnleika til týskan málbygnað
- skilir yvirskipaðu heildina í tekstinum
- nýtir viðkomandi greiningaramboð
- sjálvstøðugt megnar at skipa framløguna
- setir tekstin í frásjón til lisin evni.

3.3.2. Próvtalslýsing – munnlig próvtøka

Próvtal	Heiti	Lýsing
12	Framúr gott	Próvtakarin leggur fram og samtalar á einum greiðum og samanhangandi máli. Framløgan er sjálvstøðug, væl løgd til rættis, og vísir gott innlit í viðgjørda evnið. Bæði í framløgu og samrøðu hevur próvtakarin eitt rímiliga gott og breitt orðfeingi. Próvtakarin hevur skilt tekstin og evnið væl, hann/hon dregur inn nærum allar viðkomandi tættir í viðgerðina og setur evnið í størri høpi. Upplesturin er nøkulunda flótandi, úttalan er heilt góð og skillig, og próvtakarin vísir breiða málfatan.
7	Gott	Próvtakarin leggur fram og samtalar á einum greiðum máli, sum tó er minni flótandi og hevur ávís lýti málsliga. Framløgan er samanhangandi og nøkulunda væl løgd til rættis og vísir gott innlit í viðgjørda evnið, men er í minni mun sjálvstøðug. Bæði í framløgu og samrøðu hevur próvtakarin eitt rímiliga breitt orðfeingi. Próvtakarin hevur í stóran mun skilt tekst og evni og dregur í ávísan mun viðkomandi tættir inn í viðgerðina. Upplesturin er góður, tó ikki heilt neyvur og við einstøkum villum, úttalan er góð og skillig, og próvtakarin vísir rímiliga breiða málfatan.
02	Nøktandi	Próvtakarin leggur fram og samrøður á einum skilligum, men ikki serliga greiðum máli, og rættiliga nógvar málsligar villur koma fyri. Framløgan er heldur trilvandi og hongur ikki væl saman. Próvtakarin vísir innlit í viðgjørda evnið, men megnar bert í lítlan mun at draga tað inn í framløguna. Samrøðan um evnið gongur trekt, men ber til. Upplesturin er óneyvur, og próvtakarin vísir málfatan bert í ávísan mun.

4. Ársætlan og undirvísingargongdir

Tíðliga í skúlaárinum skal ársætlanin fyri lærugreinina vera tøk. Ársætlanin er eitt yvirskipað skjal við yvirliti yvir ráðlagdar undirvísingargongdir fyri skúlaárið.

Lærarin skal so hvørt í undirvísingini gera ítøkiligar lýsingar av hildnum undirvísingargongdum. Nakað fyri skúlaárslok skulu undirvísingargongdirnar fyri farna skúlaár skrivast lidnar. Endamálið við undirvísingargongdunum er at skjalfesta, at undirvísingin hevur lokið krøvini í galdandi námsætlanum. Undirvísingargongdirnar eru eisini støði undir munnligu prógtøkuni og verða latnar prógdómara.

Víst verður til skjølini: “Leistur – lestrarætlan fyri lærugrein” og “Leistur – undirvísingargongd”.